

Dosarul nr. 2ra-1886/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Ciubotaru)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

22 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, reprezentată de avocatul Gheorghii Adam,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Regia Transport Electric” împotriva Societății pe Acțiuni „Moldasig” și Ion Chitic cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, reprezentată de avocatul Gheorghii Adam și a fost menținută hotărârea din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 08 februarie 2017, Î.M. „Regia Transport Electric” a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.A. „Moldasig” și Ion Chitic cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Î.M. „Regia Transport Electric” a invocat că, la 04 decembrie 2015 pe șos. Hâncești, mun. Chișinău s-a produs un accident rutier cu implicarea automobilului de model Volkswagen Caddy, numărul de înmatriculare XXXXX, condus de cet. Ion Chitic, care la momentul producerii accidentului rutier deținea poliță de asigurare eliberată de S.A. „Moldasig”. În rezultatul accidentului produs a fost deteriorat un pilon din beton armat ce aparține Î.M. „Regia Transport Electric”.

A menționat că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI XXXXXX, vinovat de producerea accidentului rutier ar fi fost recunoscut conducătorul autovehiculului Ion Chitic.

A susținut că, potrivit facturilor fiscale și calculelor cu privire la costurile lucrărilor de schimbare și instalare a unui pilon nou, au fost suportate cheltuieli în mărime de 25847,03 de lei.

Totodată, a relevat că, întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, a solicitat S.A. „Moldasig” să ramburseze suma prejudiciului cauzat de Ion Chitic în rezultatul accidentului rutier, însă i-a fost comunicat că, accidentul nu cade sub incidența

contractului de asigurare obligatorie și nu vor fi achitate cheltuielile suportate de instalarea altui pilon nou.

A solicitat încasarea în mod solidar de la S.A. „Moldasig” și Ion Chitic în beneficiul Î.M. „Regia Transport Electric” a sumei de 25 847,03 de lei cu titlu de prejudiciu material și taxa de stat în sumă de 775, 41 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 15 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Î.M. „Regia Transport Electric”, a fost încasat de la Ion Chitic în beneficiul Î.M. „Regia Transport Electric” prejudiciul material în mărime de 25 847,03 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 775,41 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 21 decembrie 2018, Ion Chitic a depus cerere de apel, solicitând repunerea în termen, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie transmisă cauza la rejudecare în prima instanță.

Prin decizia din 30 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Ion Chitic, a fost casată hotărârea din 15 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost remisă cauza la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea depusă de ÎM „Regia Transport Electric”. A fost încasat de la S.A. „Moldasig” în beneficiul ÎM „Regia Transport Electric” prejudiciul material în mărime de 25 847,03 de lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 775,41 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanței, la 04 ianuarie 2021, S.A. „Moldasig”, reprezentată de avocatul Gheorghii Adam, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral acțiunea depusă de ÎM „Regia Transport Electric” împotriva S.A. „Moldasig”.

Prin decizia din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de S.A. „Moldasig”, reprezentată de avocatul Gheorghii Adam și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției sale instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 14 alin.(1) și (2), 1301, 1315 alin. (1), lit. b) și c) din Codul Civil (în redacția de până la 01 martie 2019), precum și dispozițiile art. 2, 8 alin. (1), 18 alin. (1), lit. c), 19 alin. (1) lit. a) și lit. c) și alin.(2), 21 alin. (1), (2) și (6) și 22 alin. (7), (8) ale Legii nr. 414 din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, și a stabilit că, la 04 decembrie 2015, în mun. Chișinău, șos. Hâncești s-a produs accident rutier cu implicarea automobilului de model Volkswagen Caddy, numărul de înmatriculare XXXXX, condus de Ion Chitic, care a tamponat și deteriorat un pilon din beton armat ce aparține Î.M. „Regia Transport Electric” (f.d.7).

Instanța de apel a reținut că, potrivit procesului cu privire la contravenție din 25 decembrie 2015, vinovat de producerea accidentului rutier din 04 decembrie 2015 a fost recunoscut conducătorul automobilului de model Volkswagen Caddy – Ion Chitic, fiind sancționat cu amendă în mărime de 1000,00 de lei (f.d.7).

În mod distinct, instanța de apel a constatat că, potrivit poliției de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA) nr. RCAI-3 001565734 din 02 iunie 2015, la momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model

Volkswagen Caddy, număr de înmatriculare AAB 664 era asigurat la S.A. „Moldasig” de către asiguratul Chitic Ion în perioada 02 iunie 2015-01 iunie 2016 (f.d.10).

La 21 iunie 2016, Î.M. „Regia Transport Electric” s-a adresat către S.A. „Moldasig” cu cerere privind constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare în rezultatul accidentului produs la 04 decembrie 2015 (f.d. 21-23), iar potrivit calculului costului serviciului de lichidare a consecințelor deteriorării rețelei de contact produs la 04 decembrie 2015 ca urmare a accidentului produs pe șos. Hâncești este de 25847,03 de lei (f.d. 12).

Instanța de apel a reținut că, la 22 iunie 2016, S.A. „Moldasig” a întocmit procesul-verbal de constatare a daunei nr. D/RCA/16- XXXX, prin care a stabilit că la data examinării la fața locului, pilonul pretins deteriorat nu se afla la locul producerii accidentului din 04 decembrie 2015 și a fost deja înlocuit, nefiind prezentat spre examinare, astfel, după trecerea a 7 luni din momentul producerii accidentului au considerat că este imposibilă de constatat întinderea reală a pagubei (f.d.22), iar prin răspunsul nr. 103 din 11 ianuarie 2017, S.A. „Moldasig” i-a comunicat Î.M. „Regia Transport Electric” că, este imposibilitate de a achita despăgubire de asigurare, deoarece persoana păgubită nu a respectat prevederile art. 18 lit. c), 19 și 20 alin. (6) și (7) Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, fapt ce a succedat imposibilitatea de a examina bunul deteriorat, stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept, precum și întinderea prejudiciului material survenit în urma accidentului rutier din 04 decembrie 2015 (f.d. 13).

Astfel, instanța de apel a apreciat drept justă concluzia primei instanțe potrivit căreia nu poate servi temei de respingere a acțiunii argumentele reprezentantului S.A. „Moldasig” precum că, Î.M. „Regia Transport Electric” nu a respectat obligația de a prezenta pilonul deteriorat în rezultatul accidentului rutier din 04 decembrie 2015, motivând că, nu a avut posibilitatea de a constata întinderea reală a pagubelor fiind absolvită de obligația de a plăti despăgubirea de asigurare, or, la survenirea deteriorării pilonului ÎM „Regia Transport Electric” a fost obligată să acționeze și să restabilească în cel mai scurt timp funcționarea rețelei de transport pentru a evite orice consecințe grave, interesele societății prevalând în acest caz.

La acest compartiment, instanța de apel a constatat că, pilonul deteriorat în urma accidentului rutier prezintă pericol pentru viața și sănătatea celor ce se deplasează în zona respectivă și decizia schimbării urma să fie promptă, ce și de fapt a fost făcut.

La fel, instanța de apel a notat că, nu a putut fi pus la dispoziție bunul avariat, deoarece la acel moment intimatul ÎM „Regia Transport Electric” nu cunoștea cine este persoana vinovată de producerea accidentului, și dacă dispune de asigurare, doar abia la 26 decembrie 2015, o dată cu întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost stabilită persoana vinovată Ion Chitic, între timp a fost restabilit pilonul în regim de urgență.

Cu privire la pretenția ÎM „Regia Transport Electric” cu privire la încasarea prejudiciului material, în mod solidar, instanța de apel a reținut drept justă aprecierea primei instanței potrivit căreia, la caz, obligația nu este solidară, în conformitate cu prevederile art. 1329 alin. (1) din Codul Civil, (în redacția de până la 01 martie 2019), precum și prevederile art. 20 alin. (1) al Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule (în vigoare în perioada de referință), și anume, temeieri privind încasarea

de la Ion Chitic a despăgubirii de asigurare nu sunt, din moment ce ultimul dispunea de polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA).

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit că, deoarece persoana vinovată de comiterea accidentului deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă eliberată de S.A. „Moldasig”, aceasta este obligată să repare Î.M. „Regia Transport Electric” prejudiciul material suportat, iar ulterior, să preia dreptul de creanță pe care asiguratul care a încasat despăgubirea de asigurare îl deține în raport cu terțul responsabil de producerea pagubei dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Astfel, instanța de apel a remarcat că, din materialele cauzei, se atestă că, cheltuielile suportate pentru lucrările la linie a constituit suma de 25 847,03 de lei care este compusă din: salariul de bază a brigăzii de montori electricieni – 528,97 de lei, salariul suplimentar – 63,48 de lei, cotizații de asigurare socială și medicală – 145,47 de lei, cheltuieli de regie – 1035,72 de lei, cheltuieli de transport – 4514,63 de lei, materiale pentru restabilire – 15250,92 de lei, TVA 20% - 4307,84 de lei. Astfel, prima instanță corect a dispus încasarea sumei prejudiciului material mărime de 25 847,03 de lei din contul S.A. „Moldasig” în beneficiul Î.M. „Regia Transport Electric”.

Totodată, instanța de apel aplicând prevederile art. 94 din Codul de procedură civilă, a ajuns la concluzia că, prima instanță corect a încasat cheltuielile de judecată, deoarece acțiunea fiind admisă, pârâtul/apelantul S.A. „Moldasig” urmează să compenseze Î.M. „Regia Transport Electric” cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat suportată pentru judecarea cauzei în mărime de 775,41 de lei.

La 10 noiembrie 2021, S.A. „Moldasig”, reprezentată de avocatul Gheorghii Adam a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Î.M. „Regia Transport Electric” și încasarea din contul intimatului în beneficiul S.A. „Moldasig” a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, nu sunt de acord cu soluția instanței de apel și a primei instanțe, deoarece instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au aplicat legea care trebuia aplicată.

Suplimentar a menționat că, în prezenta speță prejudiciul material urmează a fi recuperat exclusiv de la Ion Chitic, ca fiind recunoscută persoană vinovată de producerea accidentului rutier și posesor de izvor de pericol sporit, or, potrivit prevederilor art. 1410 din Codul Civil (în redacția de până la 01 martie 2019), persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, etc.) au obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unei forțe majore (cu excepția cazurilor în care daunele au survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate.

La caz, posesor al izvorului de pericol sporit este Ion Chitic care posedă automobilul în baza dreptului de proprietate (certificat de înmatriculare), iar obligația de repararea a prejudiciului în revine acestuia.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a emis decizia la 22 iunie 2021 și expediată reprezentantului recurente S.A. „Moldasig”, avocatului Gheorghii Adam prin intermediul poștei electronice la 10 septembrie 2021, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică. (f.d.213-Vol.I)

Astfel, având în vedere faptul că, recursul declarat de S.A. „Moldasig”, reprezentată de avocatul Gheorghii Adam împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 10 noiembrie 2021, acesta se consideră declarat în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 24 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referințele prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de S.A. „Moldasig”, reprezentată de avocatul Gheorghii Adam, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de S.A. „Moldasig”, reprezentată de avocatul Gheorghii Adam nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de S.A. „Moldasig”, reprezentată de avocatul Gheorghii Adam ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiunii „Moldasig”, reprezentată de avocatul Gheorghii Adam se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru